Ayının Mavi Bisikleti

Ebru Mina TOMURCUK

Ayının Mavi Bisikleti

Ebru Mina TOMURCUK

Ayı Bernard, güneşli bir ormanın kenarındaki sıcak bir mağarada yaşıyordu. Her sabah kahvaltıdan sonra parlak kırmızı gömleğini ve gök mavisi kaskını giyerdi. Sonra küçük mavi bisikletini dışarı çıkarırdı. O, onun bütün dünyadaki en sevdiği şeydi. Parlak zili ve önündeki sallanan sepeti çok severdi.

Bernard, sıcak kahverengi tüyleri ve kocaman dostça bir gülümsemesi olan iri, yuvarlak bir ayıydı. Ama bisikleti çok küçüktü. Sele oturduğunda dizleri kulaklarının yanına kadar çıkardı. Kocaman patları gidona zar zor sığardı. Yine de her gün binip sürmeye çalışırdı. 'Seni seviyorum, küçük mavi bisiklet,' derdi.

Bernard pedallara bastığında bisiklet sağa sola sallanırdı. Gıcırdar, çatırdar ve titrerdi. 'Hop!' diye bağırdı Bernard bir çalının yanından kıvrılırken. 'Salla-sallan!' Küçük bisiklet bu kadar büyük bir ayı için çok küçüktü. Ama Bernard denemeye devam ederdi, çünkü bisiklete binmek onu mutlu ederdi. Sadece biraz daha güvenli olmasını isterdi.

Bir sabah, Bernard'ın en iyi arkadaşı kunduz Bea ziyarete geldi. Bea küçük ve tıknazdı, parlak koyu kahverengi tüyleri ve yassı, geniş bir kuyruğu vardı. Sarı bir baret ve aletlerle dolu turuncu bir alet kemeri takardı. Bea, Bernard'ın patikada sallana sallana gidişini izledi. 'Bernard,' dedi, 'bu bisiklet senin için çok fazla küçük!'

Bernard iç çekti ve küçük mavi bisikleti park etti. 'Biliyorum,' dedi. 'Ama onu seviyorum.' Bea bisikletin etrafında dolaştı, gövdeye anahtarıyla vurdu. 'Gövde çok kısa ve yeterince sağlam değil,' dedi. 'Ama endişelenme. Zekice bir fikrim var!' Bernard'ın küçük yuvarlak gözleri parladı. 'Nedir?' diye sordu.

Bea çekicini ve anahtarını çıkardı. 'Bisikletini uyarlayabiliriz,' dedi. 'Sana tam uyan sağlam yeni bir gövde yapacağım. Tekerlekleri, zili ve sepeti koruyacağız.' Bernard kocaman patlarını birbirine vurdu. 'Büyük bir ayı için sağlam bir gövde!' diye sevindi. 'Hadi yapalım!' Bea gülümsedi ve hemen işe koyuldu.

Bea, Bernard'ın uzun bacaklarını ve geniş kollarını ölçtü. Bir çubukla toprağa bir plan çizdi. 'Daha uzun bir gövdeye ve daha kalın borulara ihtiyacımız var,' dedi. Bernard ormandan odun getirdi. Bea testereyle kesti, çekiçle vurdu ve cıvataları sıktı. Çalışırken yassı kuyruğu mutlulukla yere vuruyordu. Bernard ona aletleri uzattı ve engel olmamaya çalıştı.

Bütün öğleden sonra birlikte çalıştılar. Bea sağlam odundan güçlü bir gövde yaptı. Seleyi yükseltti ve gidonu genişletti. Bernard oduğu pürüzsüz olana kadar zımparaladı. 'Bu gövde senin gibi büyük bir ayıyı taşır,' dedi Bea. 'Hiç sallanmayacak.' Bernard hem heyecanlandı hem de biraz tedirgin oldu.

Sonunda Bea geri çekildi ve patlarını sildi. 'Hepsi bitti!' dedi. Bisiklet artık farklı görünüyordu. Parlak maviye boyanmış uzun, sağlam bir gövdesi vardı. Sele tam doğru yükseklikteydi. Gidon geniş ve rahattı. Küçük zil hâlâ parlıyordu. Bernard ağzı kocaman açık bir halde ona baktı.

Bernard gök mavisi kaskını taktı ve seleye oturdu. Dizleri tam yerine oturdu. Patları geniş gidonu kavradı. 'Hazır mısın?' diye sordu Bea. Bernard başını salladı. Pedallara bastı. Bisiklet düzgünce ileri yuvarlandı. Sallanma yok! Gıcırtı yok! Bernard açıklığın etrafında büyük, mutlu bir tur attı. 'Biniyorum!' diye bağırdı.

Bea sevinçle bağırdı ve patlarını çırptı. 'Onu uyarladın!' diye seslendi. 'Artık sana tam uyuyor!' Bernard çalının yanından ve uzun meşe ağacının etrafından geçti. Sağlam gövde sapasağlam durdu. Tekerlekler hızla döndü. Bernard zili çaldı. Zır-zır! 'Bu şimdiye kadarki en iyi bisiklet!' diye güldü. Kocaman dostça gülümsemesi kulaktan kulağa yayıldı.

Bernard Bea'ye doğru sürdü ve atladı. 'Teşekkürler, Bea!' dedi ve ona nazikçe sarıldı. 'Sen ormandaki en zeki kunduzsun.' Bea sarı baretini hafifçe kaldırdı. 'Sadece doğru uyuma ihtiyacın vardı,' dedi. 'Eşyaları bize uyacak şekilde uyarladığımızda başarılı olabilir ve eğlenebiliriz de.' Bernard başını salladı. Bu ona çok mantıklı geldi.

O günden sonra Bernard her sabah mavi bisikletine bindi. Sağlam gövde onu tümseklerin üzerinden ve virajlardan güvenle taşıdı. Bir daha hiç sallanmadı. Bazen Bea arkaya binerdi ve birlikte ormanda hızla geçerlerdi. Bernard bütün arkadaşlarına zilini çalardı. Zır-zır! 'Günaydın!' diye seslenirdi. Herkes el sallayarak karşılık verirdi.

Bernard önemli bir şey öğrendi. Küçük mavi bisikleti harikaydı, ama ona uymuyordu. Bea'nın yardımıyla onu uyarladı. Artık güçlü, güvenli ve tam yerindeydi. 'Bisikletimden vazgeçmek zorunda kalmadım,' dedi Bea'ye. 'Sadece onu biraz değiştirmem gerekti.' Bea gülümsedi. 'Arkadaşlar bunun içindir,' dedi.

Güneşli bir öğleden sonra genç bir tavşan Bernard'ın bisiklete binişini izlemek için durdu. 'Bisikletin çok havalı!' dedi tavşan. 'Ama benimki çok küçük ve sallanıyor.' Bernard nazikçe gülümsedi. 'Arkadaşım Bea sana yardım edebilir,' dedi. 'Benim bisikletimi bana uyacak şekilde uyarladı. Seninkini de uyarlayabilir.' Tavşan sevinçle zıpladı. 'Gerçekten mi? Teşekkürler!'

Böylece Bea aletlerini yeniden çıkardı ve Bernard yardım etti. Ölçtüler, kestiler ve çekiçle vurdular. Kısa süre sonra tavşanın tam yerine oturan bir bisikleti oldu. Bernard arkadaşının çalışmasını izledi ve içi ısındı. 'Eşyaları uyarlamak herkesin başarılı olmasına yardım eder,' dedi. Bea başını salladı. 'Ve yardım etmek eğlencelidir,' diye ekledi. Hep birlikte mutlu ve güvenle yola çıktılar.